

²¹
B2281

QVERVLA VOX
SVPER
OBITV PRAEMATVRO
VIRI IVVENIS
NOBILISSIMI DOCTISSIMI QVE
GEORGII STRBÆ,

CARPONENSIS HVNGARI,
Divinæ & humanæ sapientiæ CVLTORIS,
PII ÆQVE AC INDVSTRII,

QVM IS, SEPTIMO SVPRA VICESIMVM ANNO, VIX DVM EXPLETO, POST
DVRIORIS MORBI DIFFICULTATES, ANNO ORTÆ SALVTIS, M DCC VIII. V. KAL. MARTII,
QVÆ DOMINICA INVOCAVIT ERAT,

In vulneribus patientis IESV placide exspirasset,
ATQVE

EX HALLENSI REGIA IN COELESTEM ACADEMIAM
TRANSPORTARETVR.

INTERPRETE

MATTHIA BEL, Otfouensi Hungaro,

tum Lyc. in Coenob. B. V. M. Magdeburgi Inform.

HALAE,

Litteris STEPHANI ORBANI, Acad. Typ.

Ad nuncium: o Pia & ex aetate!

Ach weh! wie ist mir doch? so ist der Tag gekommen/
Der mir ein tieffes Ach und nasses Weinen abzwinge/
Der mir auch unverhofft ein schwarzes Siegel bringt;
Ach die betrübte Post: Dein Freund ist dir entnommen!
Wer hatt es wol gemeint/ da ich im vor gen Jahre
Tod-frank darnieder lag/ da mein erbläster Mund
Die Sprache schon verlor/ da schon die Todes-Stund/
Von ferne drohete mir ihren schwarzen Zähre:
Wer? sag ich/ meinte daß Du/ da ich entzogen
Durch Gottes Kraft den Tod/ so bald durch seine Macht
Solsi werden in die Grusst/ ich in das Leid gebracht.
So wird der arme Mensch in Meinungen betrogen!
Doch Deine Frömmigkeit/ die Unmuth der Geberden/
Der stark Glaubens-Schild/ der reine Engel-Schein/
Die Hoffnung in Geduld/ die Lieb ohn Furcht und Pein.
Wird nicht wie Haut und Fleisch zu Staub und Asche werden,
Iest bist Du/ Werchester/ mir und der Welt entrissen/
Und schauest unter Dich das Heer der Sternen an; **TAM**
Dein redlich Bruder-Herz/ das kein Grab fassen kan/
Muß ich an fremden Ort/ ach Jammer! gänzlich missen.
Du biss nun allbereits im rechten Vaterlande/
Worin Gott und das Lamm der reine Tempel ist/
Die Sonne ihren Glanz und ihren Schein vergisst/
Verachtest unsre Welt mit ihren Roth und Tande.
Ich Urner aber muß nach meines Gottes Willen.
Fortsessen meinen Lauff/ fort kämpfen meinen Kampff/
Hilf Gott! mir wird oft bang/ daß ich bei Rauch und Dampf
Mein trauriges Gemüth in Hoffnung könne stillen!

Ejusdem argumenti elegia Hungarica.

Jaj emberi nemek nem kedvező halál!
Eles kafáz meg fert, valakit hol talál!
Im kedves Tárfomra veletlenül szállál!
Jaj te ijjakkal rútol báno halál!

Iona-

Iónathán! Iónathán! kesergé Dávidnak
Vala ottan fizava, midón Iónathánnak
Hallotta halálát fizies Baráttynak;
Hát én most mit fizólyak halálán STRBANAK?
Strba György! Strba György! soha nem gondoltam,
Midón tavaly ösfzel lúlyos beteg voltam;
Es midón Hallában te tilled el válltam;
Hogy mostan meg halnál bizony nem gondoltam!
Sót remeném vala hogy olly időt erk,
Mellyben veled együtt hazá fizsza térek
S-azon baratfagban ott-is veled élek
Es egygyes lelékben a' nagy Isten felelén.
De im el induitál más és jobb hazaiba,
S-már is örvendőlön örökl boldogfagba;
Holott meg en fizény ez álnok világba,
Foházködvan elek fok epefaztó buba.
Oh kegyerlen halál, vallyon mert fiettel?
S-miért olly idén baratomra jöttel?
Mér inkább egycébet helyben nem vettel?
Haftontala nokat torokban nem fzedtél?
Mert Strba György Urán fok-nagy tudóságáa,
Képmutatas nélküli való jámborlaga,
Szélecfége f-azzal alázatoságáa,
Istenes élettel fiziv tisztaasáa;
Bizonnyal jól tudom hogy egyfizer hazánkban
Hafznáhatot vóna Szent Ekleziánkan:
S-jaj im oda vagyon l'idegen országban,
Meg holt amaz hires Academian.
De én mér panaszlom illy állapotodat?
Es miért firatomboldog haládotad?
S-vallyon mérty irigylem, nagy boldogságodat?
Mivel szembül szembü már nezed Uradat?
Vijtad amaz nemes lelkí hárçzot s-abban,
Hiv totál halálig s-igaz vallasodban;
Most cledet utan örök boldogságban,
El nyerted a' pályát fényes Menyországban.

Dialogus, cum pie defuncto, Bohemicus.

Mám se beress? ach kam? Bratre mug premih!
Ach! procz Erdce me testhiss wtonto chrosli?
Ticho Bratre milý! ca sobe tak sjekass?
Gakhze ujiter ztiveho Place ziskass?
Mam ktonn pricini / neb sem se nedomnel/
Zebys wtweg mladostti odjud odgiti mel.
O! zdalis sy necel wpsimech otom mnoho/
Ze Smrt zsebau bere kde pochiti koho?
Dwssem! ale wssakz Twa wrucna Poboznost
Mela mit wppminku / Twa Strednost v Schopnost.
Bludjiz! nebo k Smrti tj owssem gsau zrelj/
Genz tudy gsau wrucneg Poboznosti wrelj.
Kecemu pak tva Prace/ a mnoge Umenj;
To w se Chrytov Pane neprospege min?
Ah co to za skoda? kdyngsem gen mu Dusi
Retoval Krystus sam opatri svau Rjsi.

Co pak Rodicowe? y co Twa Rodina
Delat bude / kdy knim dugde ta Novina?
Nechat si sum teži ze voživote wečenem.
Dvet se zhledame w Swete neskonecnen.
Ach nez ga gsem Bratre! giz ninj bez tobe;
Idaz nema narſat Srdce me wte dobe?
Nitoli! mug Bratre! Boži gesi to dšlo /
Zenjchi meg Dufi tak se gesi hýbilo.
Nez progesem ga stebau nemohel wepolef
Umrit / a zanechat ten marmy Ófriske!
Ach! pozhovweg Bratre! cekeg tivu Hodinu!
Prindess zamu / kdy se bude líbit Panu.

EPITAPHIVM,

Huc Viator!
lege & luge
peregrini quippe offa, peregrina haec tegit humus,
Doctissimi atque Nobilissimi

GEORGII STRBAE.

qui dum viueret,
natione, Hungarus,
patria , Carponensis,
atate , iuuenis ,
studiis, sapientiae vtriusque cultor,
dignitatu, regenue Dei filius,
conditione, homo fuit,
magna ,
luctantis inter, tot mala ,

Patriæ ,

Parentum ,

Amicorum ,

bonorumqne omnium

S P E S .

Sed quam, eheu ! mors inuida
demefluit ante messem.
nimirum, O. S. MDCCVIII, V. Kal. Martiū,

ætatis XXVII.

Tu iam abi Viator !

& Te , quis quis es, peregrinum esse
memento!

bene merenti posuit

M. Bel.

Ung VI 4

(x 2743293)

ULB Halle
006 310 079

3

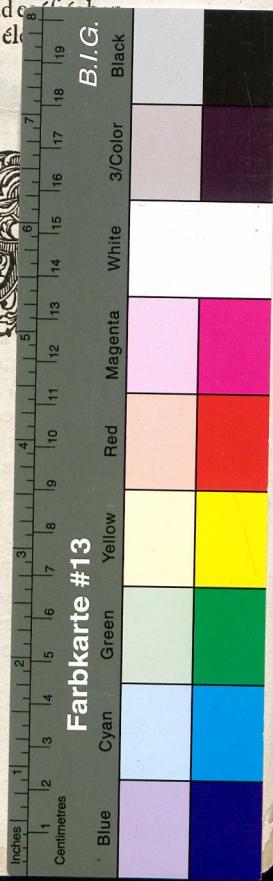

6017
6018

emélyre
erköltsére,
szteségre,
rőméré.

ság,
aság,
s-helyes gondság,
ak hatható orvoság.
öttel,
e szézzettel.
zomorú tél
orosz veszély.

en,
ság kertekben,
dcs
ele

Szabó III. 4638.

QVERVLA VOX

SVPER
OBITV PRAEMATVRO

VIRI IVVENIS

NOBILISSIMI DOCTISSIMIQVE

GEORGII STRBÆ,

CARPONENSIS HVNGARI,
Divinæ & humanæ sapientiæ CVLTORIS,
PII ÆQVE AC INDVSTRII,
QVM IS, SEPTIMO SVPRA VICESIMVM ANNO, VIX DVM EXPLETO, POST
DVRIORIS MORBI DIFFICVLTATES, ANNO ORTÆ SALVTIS, M DCC VIII, V. KAL. MARTII,
QVÆ DOMINICA INVOCAVIT ERAT,

In vulneribus patientis IESV placide exspirasset,
ATQVE
EX HALLENSI REGIA IN COELESTEM ACADEMIAM
TRANSPORTARETVR.

INTERPRETE
MATTHIA BEL, Otfouensi Hungaro,
tum Lyc. in Coenob. B. V. M. Magdeburgi Inform.

HALAE,
Litteris STEPHANI ORBANI, Acad. Typ.